

τετούπο φρικαλέων ὄνειρων, καὶ ἡγείρετο μὲ τεταμένα ὁδυνηρῶς νεῦρα, μὲ καθιδρά μέλη, ὡς ἐν καταστάσει καταληψίας.

Ἐσχε τὸ σθένος οὐδὲν νὰ εἰπῃ τῇ Στέναιρτ, διότι ἐφοβεῖτο τοὺς ἑλέγχους τῆς αἰδήμονος Ἀγγλίδος.

■ Αὕτη, εἰθισμένη εἰς τὰς ιδιορρυθμίας τῆς Σάρρας, οὐδόλως ἀνησύχει ἔλεγεν, ὡς ἀλλοτε, «εἴναι ἡλεκτρικὴ κρίσις», καὶ ἐπίστευεν, ὅτι ἡ ζοφώδης αὔτη μελαγχολία θὰ παρήρετο, ὡς μέλιν νέφος ἐν τῷ οὐρανῷ, καὶ ὅτι ἡλιακὴ ἀκτὶς θὰ ἐπανέφερεν αἴρνης τὴν αἰθρίαν. Καὶ στωικῶς ἀνέμενε.

Ως πρὸς τὸν κόμητα, ἐνησχολεῖτο πολὺ μετὰ τῶν ἐργολάβων διὰ τὰς ἐπισκευὰς τοῦ μεγάρου Δεσυνή, καὶ μετὰ τοῦ Φροσσάρ διὰ τὴν κηδεμονίαν.

“Αλλως τε, ὡς ἐκ τοῦ εὐθύμου χαρακτήρος τοι πάντοτε ἔβλεπε τὰ ποάγματα ὑπὸ τὴν εὐάρεστον δψιν. Ἡτο εὐδιαθετος διὰ τὸ συνοικέσιον τῆς ἀνεψιᾶς του, ἐπειράζε τὸν Μερλώ, καὶ ὑπέθαλπεν ἐπαναστάσεις κατ’ αὐτοῦ, δίδων κακὰς παρανέσεις εἰς τὸν Μαγδαληνήν.

— Εἰσθε πολὺ ἡρέμου χαρακτῆρος ἔλεγεν αὐτῇ, καὶ διὰ τοῦτο ἐπιτρέπετε εἰς τὸν πατέρον σας νὰ σᾶς τυραννή. Πᾶς ἐνθαρρύνεται αὐτὸν οὔτως, ὥστε νὰ σᾶς μεταχειρίζεται ὡς ἀρνίον;...

— Ἐκ τῆς πολλῆς πρὸς ἐμὲ ἀγάπης, ἀπεκρίνατο ἡ Μαγδαληνή, πράττει ὅλα ταῦτα διὰ πατήρος μου. Ἰσως εἴναι ὄλγον ὑπερβολικός, ἀλλὰ δύναμαι νὰ μνησικάκω κατ’ αὐτοῦ; Πχιδίον μόλις ἀπώλεσα τὴν μητέρα μου, αὐτὸς μὲ ἀνέθρεψε, καὶ τοι δὲ στρατιώτης, τραχὺς μάλιστα, ἡγρύπνει ὅμως ἐπ’ ἐμοῦ ὡς σκοπός. Καὶ πράγματι εἴναι σκοπὸς δι’ ἐμέ. Ὁτε μὲ πλησιάζει τις, προτείνει λόγχην, φωνῶν: Ἀνοικτά. Ἄλλ’ ὁ ἀπότομος τρόπος ἀφορᾷ εἰς καλόν. Ἐξ ὅσων μ’ ἐπειριποιοῦντο καὶ μοὶ ἔξεφραζον αἰσθήματα, οὐδεὶς παρέμεινε, διότι δὲν ἤσαν εἰλικρινεῖς, πάντες ἐτράπησαν εἰς φυγὴν πρὸ τοῦ σκοποῦ.

— Πάντες διχὶ! διὸ Φροσσάρ, διὸ ρωϊκὸς Φροσσάρ!

— Μόνος, ἐνέμεινε... εἶπε φαιδρῶς ἡ Μαγδαληνή, καὶ δέχεται τὰς ἔξδους μὲ στερρὸν πόδη, οὐδόλως ἀποθαρρυνόμενος ἐκ τῶν ἐπιθέσεων. Ἡττημένος ἐπανέρχεται εἰς τὴν προσβολήν οὔτω, μιᾶς τῶν ἡμερῶν τούτων, τὸ φρούριον, παρὰ τὴν ἀντίστασιν τοῦ φρουράρχου, θὰ ζητήσῃ νὰ παραδοθῇ...

— Θὰ εἴναι ἡ μόνη παράδοσις, θὴν θὰ ὑπογράψω ἀσμένως, ἀνεφάνει διὰ κόμης. Καὶ ἂν ἔχητε ἀνάγκην πληρεξουσίου, προσφιλές τέκνον, ἐλπίσατε ἐπ’ ἐμέ...

Καὶ ζωγονηθεῖς διὰ κόμης ἔλεγε·

— Πολὺ ἐπειθύμουν νὰ συζεύξω αὐτὰς τὰς δύο κόρας, ἀμφοτέρας, τὴν αὐτὴν ἡμέραν, θὰ ἡτο λαμπρόν! Ἄλλ’ ὁ Μερλώ είναι κτηνός, ὅπερ οὐδόλως ἀκούει τὴν λογικήν.

Καὶ διὰ κόμης ἐφαντάζετο ἔξαίρετον τελετήν, πλήθος προσκεκλημένων καὶ λαοῦ, τὴν ἐκκλησίαν ἀνθοδοτήθη καὶ φωτοβόλον, καὶ εἰς τὸν βωμὸν δύο νύμφας ὑπὸ τὸν

λευκὸν πέπλον των. Ἡτο ωραίας εἰκὼν καταθέλγουσα αὐτόν. Κατ’ ἀρχὰς εἶχε σκεφθῆναι δώση μεγάλην ἔορτὴν εἰς τιμὴν τοῦ γάμου τῆς ἀνεψιᾶς του, ἀλλ’ ἐκαλύθη ὑπὸ τίνος παρατηρήσεως παρὰ τῆς δεσποινίδος. Δεσυνὴ αὐτῷ γενομένης. Κυριεύθεισα αὐτής ὑπὸ τῶν θρησκευτικῶν ἴδεων, ἡ Λευκὴ ἔξερχε τὴν ἐπιθυμίαν τοῦ ν’ ἀποσυρθῆ ἐπὶ τινὰς ἡμέρας εἰς μοναστήριον, ὅπως δεσθῆ καὶ προπαρχεσκευασθῇ διὰ τὴν νέαν σταδιοδρομίαν. Ἐξέλεξεν εὑσεβῆ τινας οἰκίαν κειμένην ἐν τῇ συνοικίᾳ Saint-Germain, ἀνήκουσαν εἰς τὸ τάχυμα τοῦ ἀγίου Αύγουστίνου. Αἱ ὑψηλῆς τάξεως κυρίαι πρὸ τῆς μεγάλης τεσσαρακοστῆς ἐκεῖ κατέφευγον. Ἐφάνη ὅθεν ἀπλούστατον, καὶ μάλιστα ἀρκετὰ καλλαισθητικόν, τῷ κόμητι ὅπως ἡ ἀνεψιά του ἔκτελέσῃ τὸ σχέδιον τοῦτο. Περήγγειλεν ἔνα ωραιότατον ἐκ χυτοῦ ἀργύρου Ἐσταυρωμένον, διὸ ἡ δεσποινίς Δεσυνὴ ἐπειθύμει νὰ προσφέρῃ εἰς τὸ μοναστήριον.

Ἐπέσπευσε τὸ πέρας τοῦ γαμικοῦ συμβολαίου. Ἡ δεσποινίς Δεσυνή, συμβουλευθεῖσα ὑπὸ τοῦ θείου της, εἶπεν διὰ τὴν ἀνεψιά της τοῦ θείου της, εἶπεν διὰ τὴν ἀνεψιά της τοῦ θείου της, εἶπεν διὰ τοῦ μετὰ τοῦ συζύγου της, διότι ἡ νέα κόρη, φανταζομένη χωρισμὸν ἀπὸ τοῦ Σεβεράκ, ἡθέλησε νὰ τῷ ἀσφαλίσῃ μεγάλην περιουσίαν. Ἐν τῷ σπουδαστηρίῳ δὲ τοῦ Φροσσάρ, ἐνώπιον τῆς Λευκῆς, οὗτος ἔλαβε γνῶσιν τῶν προθέσεων τῆς Λευκῆς. Ἡγέρθη ζωηρῶς, καὶ ἀποποιηθεῖς τὴν γενομένην αὐτῷ εὔνοιαν, εἶπεν διὰ τοῦ συζύγυνται μόνον ἐπὶ τῷ δρόῳ ἀπαστρα τὴν περιουσίαν νὰ ἀνήκῃ εἰς τὴν σύζυγόν του. Ἡ δεσποινίς Δεσυνή, ἀκούσασα τὸν Πέτρον διαμαρτυρόμενον ἐναντίον τῶν γενναίων διαθέσεων, διὰ εἰχεν ὑπὲρ αὐτοῦ συλλαβῆ, ἡρυθρίασε. Ἡ σχύλη σκεφθεῖσα πρὸς στιγμὴν διὰ τοῦ θείου της Σεβεράκ, ἡδύνατο νὰ δεχθῇ δῶρον, τὸ ημισυ τῆς προικός. Ἐφοβήθη μὴ τὸν προσέβαλε. Ἐρριψεν ἐν δειλὸν βλέμμα ἐπὶ τοῦ νεανίου, καὶ ἐμειδίασεν αὐτῷ κατηφῶς. Ἦκουσε μὲ κεφαλὴν κεκυρισαν τὴν μακρὰν καὶ κολακευτικὴν ἀπαριθμητικὴν περιουσίας της, γενομένην ὑπὸ τοῦ Φροσσάρ, διὰ τοῦ προσέθη-

κεν διὰ διὰ σύζυγος δὲν ἔχει ἰδίαν τοιαύτην, διότι, μετὰ τὸν θάνατον τοῦ πατρός του, παρήγησε τὸ μέρος τῆς κληρονομίας του ὑπὲρ τῆς μητρός του. Βίδε τὸν Πέτρον σοβαρὸν ἐπὶ τῆς ἔδρας του. Ἡτο τοιοῦτος οἶον πάντοτε ὠνειροπόλησε πτωχὸς καὶ ὑπερήφανος. Ἐγένετο αὐτής δι’ αὐτὴν διὰ Σεβεράκ τῆς ἀλλοτε, διὰ κλαύσας μετ’ αὐτῆς, διὰ λατρευθεῖς διὸ αὐτῆς. Τὸ πᾶν παρεύθη εἰς λήθην, τὸ ἔγκλημα αὐτοῦ, διὰ λιψίας αὐτῆς. Τῇ ἐπαύριον, ἐκλείστη ἐν τῷ μοναστηρίῳ τῶν Αύγουστίνων.

“Ηλπίζεν διὰ διὰ σιγὴ καὶ διὰ γαλήνη τῆς εὐσεβοῦς ταύτης οἰκίας θὰ ἐνήργουν εὐνοϊκῶς ἐπὶ τοῦ πνεύματος της καὶ θὰ τῇ ἀπέδιδεν ἀπαντάπειρον τὸ ηδύκον αὐτῆς σθένος. Πλὴν μάτην! Καθὼς κατόπιν υπερμέτρου καμάτου τὸ σῶμα ὑπὸ τῆς μαλθακῆς κλίνης ἐκνευρίζεται καὶ δὲν δύναται νὰ εὑρῇ ἀνάπτασιν, οὕτω καὶ ἐν τῇ ἀκινητίᾳ τῆς μοναστηριακῆς ἐκείνης υπάρχεισα. Ἡ Λευκή, ἀποσπασθεῖσα τῆς τύρβης τοῦ κοσμικοῦ βίου, ἐν τῇ μοναξίᾳ τοῦ κελλίου της, εἰς ἔκτην κατοπτριζομένη, παρεδόθη ἀπαστρα εἰς τὰς ἀναμνήσεις της. Ἡθέλησε νὰ προσευχηθῇ, προσεπάθησε λοιπὸν νὰ ἐπανένηργη εὐδαίμονάς τινας ἐκστάσεις, ν’ ἀπορροφηθῇ ἐν τῇ ἴδεᾳ τοῦ Θεοῦ. Ὑψώσε τὴν ψυχὴν τῆς πρὸς τὸν οὐρανὸν μετὰ περιπαθοῦς ζέσεως, ἀλλ’ ἀπαύστως ἐπανέπιπτεν ἐπὶ τῆς γῆς. Ο ἔρως εἶχε δέση τὰς πτέρυγας της.

“Εκλαυσε πικρῶς τὴν ἀπελπισθεῖσαν ήρεμίαν της. Ἀφοῦ οὕτε πρὸ τοῦ βωμοῦ δὲν ἡδύνατο ν’ ἀποφύγῃ τὸν Πέτρον, θὰ ἔη λοιπὸν εὐδαίμων μετ’ αὐτοῦ, διὰ τὴν εὐδίσκετο παρ’ αὐτῷ. Προσεκάλεσε τὸν ἔξομολόγον καὶ ἡνέψειν αὐτῷ τὴν καρδιάν της. Ο ἀγαθὸς ιερεὺς ἐπεδοκίμασε τὴν διαγωγὴν της, καθησυχάσας αὐτήν. Τῇ ὑπέδειξεν διὰ τὸ μέλλον θὰ ἡτο καλλιονό, διὰ διὰ σύζυγος της θὰ παρείχεν αὐτῇ ἔχεγγυα σταθερώτατα, διὰ διὰ ἔγκλημάτης του.

[Ἐπεται συνέχεια].

I. Π. ΓΕΩΡΓΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ

ΕΞΕΔΑΘΗ ΟΑ' ΚΑΙ Β' ΤΟΜΟΣ ΤΟΥ ΛΑΪΚΟΥ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑΤΟΣ

ΤΟΥ

ΑΔΕΕΑΝΔΡΟΥ ΔΟΥΜΑ:

ΙΑΤΡΟΥ ΑΠΟΜΝΗΜΟΝΕΥΜΑΤΑ

Οι δύο οὕτοι τόμοι, ἀπαρτιζόμενοι ἐξ **80** φυλλαδίων

ΤΙΜΩΝΤΑΙ:

(ξελύθεροι ταχ. τελῶν)

Διὰ τοὺς ἐν ταῖς Ἐπαρχίαις δραχμὰς **4**. Διὰ τοὺς ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ φράγκα **5**.